

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

187. Notabilia quædam circa coitum coniugalem. Et primò quæritur, an saltem liceat viro perfricare pudenda sua circa vas præposterum vxoris, vel in os eius intromittere, cessante pollutionis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

dum esse, id fuisse commissum cum propria vxore. Prima pars responsoris, quod scilicet sit grauius inter coniuges, quam inter solitos constat; quia inter solitos tantum est merè peccatum contra naturam: inter coniuges verum etiam est peccatum adulterii, ut dicitur in secunda parte responsoris, quam sic etiam probo: Quia neuter coniux seruat alteri suum corpus castè, quod ad bonum fidei pertinet: neque enim alter alterius coniux est ad illum actum, sed ad naturalem, ut docuit, & obseruauit Cajetanus 2. 2. quast. 154. art. 1. insolutione ad 4. Atque hoc videtur voluisse Diuus Ambrosius lib. 1. de Patriarch. & refertur cap. Nemo 32. qu. 4. vbi ait: Nec hoc solum est adulterium cum aliena pecare coniuge, sed omne quod non habet potestatem coniugij. At talis actus potestatem coniugij non habet (ut patet) ergo est adulterium.

5. Denique tertia pars, quod scilicet explicandum sit fuisse peccatum cum propria coniuge, nec sufficiat explicare in genere malitiam adulterii, sic probo: quia si dicatur fuisse cum persona coniugata in genere, eo modo confessionis explicatur iniustitia aduersus coniugem illius personæ, cum ramen nulla talis interueniat. Præterea si tale peccatum fiat cum propria coniuge renitente, & ad id coacta, ultra malitiam adulterii, habebet quandam malitiam raptus, quæ etiam explicari debet, viptote distincta. Quod si fiat cum confensu illius, hoc ipsum erit explicandum. Neque sufficiet dicere, se commississe tale peccatum cum feminina coniugata, consiente vro illius, intelligendo seipsum, quieo ipso, quod peccat cum vxore sua confensit, ut illa peccet. Hoc inquam, non sufficit, quia in tali casu explicaret etiam malitiam, qua fuerit causa ut vi talis feminina consentiret in eam turpiudinem, que malitia tunc non interfuit, cum ipse non dederit alteri viro occasionem peccandi, sed ipse fuit qui contra seipsum, & contra ius suum, & propriæ vxoris talis peccati auctor, & causa fuit, non dans alteri viro occasionem sic peccandi. Vide etiam præter Dicastillum, Regnaldum tom. 2. lib. 31. num. 333.

RESOL. CLXXXVII.

Notabilia quedam circa coitum coniugale.
Et primò queritur an saltem licet perfidare pudenda sua circa vas præposteriorum vxoris, vel in os eius intrromittere, cessante pollutionis periculo?

Ei an coniugati peccent mortaliter, vel tantum venialiter ex conscientia erronea, si variant sicut ordinariū in coitu, etiam si copula modo aliqua pars seminis elabatur?

Et notatur, quod vir expellere non tenetur, licet posse, etiam effusio seminis, copulam continuare, ut fomina semineta.

Secundo adiungitur seminationem extra vas posse aliquando contingere sine illa culpa in contingatis, ut in viris potentibus, dum congreedi conantur, poterit euenire, ut ex festinatione præter intentionem semen effundatur, id enim non vitio, sed natura festinationi, & vigori tribendum est.

Tertiò docetur viro cum vxore licere inchoare copulam causa delectationis, & posse inchoaram non absoluere, dummodo non subiicit periculum pollutionis alterius coniugis, & vxor ea inchoata copula contenta sit. Item contra Azorium, & alios Theologos, & Jurisperitos, quos adducit Sanchez lib. 9. cap. 14. dis. p. 21. num. 2. non est peccatum mortale accedere ad menstruatam vxorem: imò aliqui in tali coitu nullam culpam agnoscunt, idque probable putat Sanchez ibid. num. 7. licet ipse assertat esse tantum culpam veniale, nisi etiam hæc excusat ex eo, quod vrgeat incontinentia periculum. Et hec omnia, ut dixi, docet Pontius cum multis aliis loco cit. de matrimonio, lib. 10. cap. 11. num. 3. 6. & 9. & cap. 14. num. 5. & 6. quæ sunt à Confessariis valde notanda, ut non imponant onus ferre nolentibus, & vbi non est.

6. Sed pro coronide huius resolutionis dico, quod licet Pontius in die cap. 14. num. 7. cum Azorius putet esse peccatum veniale, accedere ad vxorem grauidam, si non adiicit periculum incontinentiae, ego tamen puto in tali copula nullam culpam interuenire, & ita docet ex Sanchez Coninch de Sacram. disput. 34. dub. 9. concl. 4. & Villalobos in sum. tom. 1. tract. 13. diff. 41. num. 9.

Quæ nunc
hanc sequen-
tia.

Sup. hoc in
tom. 8. tr. 6.
Refol. 20. §.

Queritur
quidam, &

pro parte in
ore pudenda
intrromitte-

re, sopra in

Ref. 184. §.

penult. &

vlt. & in aliis

positis in an-

not. 1. dicti

§ penult.

Sup. hoc su-
pra in pria-
cip. Ref. 184.
& § signan-
ter post me-
dium §. 1.
sed lege eam
per totam.
Sup. hoc inf.
in Ref. 216.
&c.

Sup. hoc in
Ref. præteri-
ta, §. 1. ad
mediū, vlt.
absque.

Et sup. con-
tentio in hoc
§. Nota etiā,
infra in Ref.
202. §. Et ex
his, & in Ref.
205. 206.
Sup. hoc inf.
§. vlt.

Quo ad hoc
lege supra §.
vlt. Ref. 185.